

РЕШЕНИЕ

№ 2512

гр. София, 14.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 15.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8761** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба от Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма] срещу разрешение за строеж №136/06.06.2019г., издадено от главния архитект на Столична община за обект „Преустройство и промяна на предназначение на „Шивашка сграда“ в Амбулатория за специализирана извънболнична помощ, мануална терапия и медицинска физкултура“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.404.96 УПИ „Царица Й.-И.“, кв.727, м.ГГЦ-Г-13, район „О.“. Жалбоподателят моли да се отменят разрешението за строеж и одобрените инвестиционни проекти, въз основа на които то е издадено.

В съдебно заседание жалбоподателят Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма], чрез адв.В., поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът по оспорването – гл.архитект на СО, чрез юрк.С. твърди, че жалбата е недопустима, алтернативно – че тя е неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез адв.И. в съд.з., също твърди, че жалбата е недопустима, алтернативно - неоснователна. Претендира за разноски по делото.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните

по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното: С представления по делото Акт за публична държавна собственост №02878/803.04.2001г., допълнен на 05.05.2005г. и скица №15-2335287/17.04.2018г., издадена от СГКК-гр.С., жалбоподателят се легитимира като лице с вещни права по отношение на сгради в УПИ „Царица Й.-И.“, кв.727, м.ГГЦ-Г-13, район „О.“; и по отношение на имота, в който са построени те - поземлен имот с идентификатор 68134.404.96 по КККР.

В същия имот попада и сграда „Шивашки цех“ - едноетажна сграда, с площ 150кв.м., на която заинтересованата страна [фирма] е собственик съгласно нотариален акт №104, том III, рег.№07000, дело №477/2008г. от 28.03.2008г.

На заинтересованата страна от главния архитект на Столична община е издадено оспореното в настоящото производство разрешение за строеж №136/06.06.2019г. за обект „Преустройство и промяна на предназначение на „Шивашка сграда“ в Амбулатория за специализирана извънболнична помощ, мануална терапия и медицинска физкултура“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.404.96, УПИ „Царица Й.-И.“, кв.727, м.ГГЦ-Г-13, район „О.“. Разрешението за строеж е издадено въз основа на одобрени на 21.05.2019г. инвестиционни проекти за обект: „Основен ремонт и смяна предназначението на „Шивашки цех“, намиращ се м.ГГЦ-Г-13 с пл.№124, кв.727, по плана на [населено място] в Амбулатория за специализирана извънболнична помощ, мануална терапия и медицинска физкултура“.

Съгласно заключението на вещното лице арх.О. Б. по назначената по делото съдебно-техническа експертиза, височината до горния ръб на стълбищния парапет от кота „терен“, която е на 45см. под кота „нула“, на рампата за инвалиди е с височина 1,35м. от средна кота „терен“. Вещното лице сочи, че стълбищните парапети на основното стълбище са съобразени с парапетите, предвидени за изграждане на рампите за придвижване на хора с увреждания съгласно изискванията на Наредба №4/2009г. и Наредбата на Столичен общински съвет за изграждане на общодостъпна среда в [населено място].

Според вещното лице има разлика в котите „било“ по чертежите-заснемане на съществуващото положение поради загубени строителни книжа - 2008г. и чертежа-вертикален разрез от работния проект, показващ новото положение. Разликата е следната: котата на най-високата точка на ограждащите стени при съществуващото положение е нанесена на +3,00м. /това е 2,90м. светла височина плюс 0,10м. до горния ръб на дървената напречна греда от носещата конструкция/, а кота „било“ е нанесена като +4,83м. С проектното решение е предвидено да се извърши ремонт на покривната конструкция, която е в лошо физическо състояние и, по конструктивни съображения, след демонтирането ѝ, е предвидено да се монтират нови метални греди, с височина 20см. по протежение на ограждащите стени за усилването им, за да стъпят върху тях елементите на носещата обновена дървена покривна конструкция. Те играят ролята на надзид, което според вещното лице, в никакъв случай не е надстройка. По този начин се повдига височината на сградата, по конструктивни съображения и кота „корниз“ става 3,55м., при 3,00м. на съществуващото положение, а кота „било“ става +5,70м. Разликата е 55см. при кота „корниз“ и 87см. при кота „било“.

По делото липсват данни за съобщаване на разрешението за строеж, като жалбата срещу него и одобрените архитектурни проекти е подадена на 04.07.2019г.

При така установената фактическа обстановка, като взе предвид задължителните указания, дадени в Определение №13656/04.11.2020г. по адм.д.№5916/2020г. по описа на ВАС-Второ отделение, съдът прави следните правни изводи:

За да прецени дали жалбоподателят се явява заинтересувано лице по смисъла на чл.149 ЗУТ и в тази връзка дали жалбата му е допустима, съдът взе предвид следното: Съгласно чл.149, ал.2, т.1 ЗУТ, заинтересувани лица в случаите на нов строеж, пристрояване или надстрояване на заварен строеж са и носителите на ограничени вещни права в поземления имот /т.1/. Доколкото в случаят жалбоподателят се легитимира съгласно КККР като собственик на имота, съдът намира, че са налице предпоставките по чл.149, ал.2, т.1 ЗУТ за да се приеме, че на това основание жалбоподателят е заинтересувано лице, процесуално легитимирано да подаде жалба срещу разрешението за строеж.

По твърденията на жалбоподателя, че по одобрените инвестиционни проекти и издаденото разрешение за строеж, освен преустройство и промяна на предназначение, се предвижда и пристрояване на сградата – с външни стълби, съдът намира следното: Съгласно §5, т.15 от ДР на ЗУТ, "Застроена площ" е площта, ограничена от външните очертания на оградящите стени на първия надземен етаж или на полуподземния етаж, включително площта на проветрителните шахти и проходите в тези очертания. В застроената площ на приземно ниво не се включват тераси, външни стълби и стълбищни площадки, рампи, гаражи и други елементи с височина до 1,2 м от средното ниво на прилежащия терен.

От представения по делото комплексен доклад от 07.03.2019г. за инвестиционните проекти, от обяснителната записка към тях и от конструктивното становище не се установява да се извършва пристрояване към сградата, като предвидените строително-монтажни работи са в обема на съществуващата сграда. Действително, извън този обем е предвидено да бъдат изпълнени две рампи, необходима за хора в неравностойно положение. По отношение на тях, обаче, е приложима специалната разпоредбата на чл.184 ЗУТ, съгласно която съоръженията за достъпна среда на хората с увреждания в съществуващи сгради се изграждат или поставят въз основа на одобрен проект в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 169, ал. 4 и издадено разрешение за строеж или разрешение за поставяне /ал.1/; като съгласно ал.3 за изграждането или поставянето на съоръжения по ал. 1 в съсобствен имот или в общите части на сгради в режим на етажна собственост не се изисква съгласието на останалите съсобственици в имота, съответно на собствениците на самостоятелни обекти в етажната собственост. С оглед горното съдът приема, че предвидената рампа представлява съоръжение за достъпна среда, за чието изграждане или поставяне в имота не се изисква съгласието на останалите носители на вещни права по отношение на него; като няма пречка съоръженията за достъпна среда да бъдат предвидени по проекта за преустройство, а не в отделен за тях такъв.

Не представлява надстрояване на сградата по отношение на съществуващото положение увеличаването на височината на кота „корниз“ и кота „било“, доколкото при това не се обособява нов обект, а според заключението на вещното лице е наложено от конструктивни съображения. Не се установява новата височина да води до отклонения на нормативите относно отстояния до границите на имота, височини, коти и други.

Налице е сключен договор с Ч. Разпределение България АД, като съгласно комплексния доклад, електропотреблението след преустройството няма да

превишава отпуснатата мощност за обект. Съгласно доклада, в частта му по част В И К, захранването на сградата е съществуващо и се запазва без промяна, като измерването на консумацията е с общ водомерен възел. Доколкото одобрените проекти касаят преустройство на обект, който има партиди за ел.енергия и вода, и не се налага даването на нови такива или промяна на определените вече обеми и мощности, в случая не се налага съгласуването му с Ч. и „Софийска вода“.

С оглед изложеното по-горе и като не намира при служебната проверка други допуснати нарушения при одобряването на оспорените проекти и издаването на разрешението за строеж, съдът приема, че жалбата на „Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма] ще следва да бъде отхвърлена. Предвид изхода на делото, жалбоподателят ще следва да заплати на заинтересованата страна [фирма] направените от него по делото съдебни разноски за адвокатско възнаграждение – 1000лв., а на ответника по жалбата - 200лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма] срещу разрешение за строеж №136/06.06.2019г., издадено от главния архитект на Столична община за обект „Преустройство и промяна на предназначение на „Шивашка сграда“ в Амбулатория за специализирана извънболнична помощ, мануална терапия и медицинска физкултура“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.404.96 УПИ „Царица Й.-И.“, кв.727, м.ГГЦ-Г-13, район „О.“ и одобрените проекти, въз основа на които е издадено.

ОСЪЖДА „Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 1000 /хиляда/ лева.

ОСЪЖДА „Университетска многопрофилна болница за активно лечение [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: